

първо Симеонови-тѣ войни въ назначенно-то място, въоружены со свѣтливи златны щитове, позлатени копія и различни орудія. «Ахъ! тѣзи ся быле златны-тѣ Бѣлгарски времена», дума Венелинъ. Найпослѣ пристигна и Симеонъ, който ся посрещна съ поздравителни слова отъ Романа, и послѣ му предложи миръ. Слѣдь този миръ, Бѣлгарски-тѣ войски ся върнаха со слава и честь въ отечество-то си. И тѣй Симеонъ подиръ мѣдри-тѣ си нарядбы и блистательни побѣды, почина си въ 927 г. Той водилъ двѣ жены, отъ първѣ-тѣ ималъ единъ синъ Михаилъ, който ся покалугерилъ, а отъ вторѣ-тѣ ималъ трима: Петра, Ивана и Бояна.

НАРОДНА ПѢСЪНЬ.

СИМО или СИМЕОНЪ.

Синъ мами си думаше :
Стани, мале, стани рано ,
Извади ми войскарскѣ примѧвѣ,
Да ся примѣниш наредиш и обуржїш,
Бѣлонога коня вѣсѣниш да прескочїш,
Да посрещна, мале, мекушавы Гърци.
Ей Симо, Симо, Бѣлгарски царю !

* * *

Бѣлгари Славяни ! Моравци, Кучани и Тучани !
Хубао ся примѣнете, юнашки обрѣжете,
Рѣдомъ ся рѣдете, сулици дигнете!
Сима да посрещнимъ, здравица да вѣжнимъ !
Здравица, Симо, Бѣлгарскій юначе !
Ей Симо, Симо, Бѣлгарски царю !

* * *